

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Muzaa Akko / Bestemors bananar

Skrevet av: Ursula Natula

Illustrert av: Catherine Groenewald

Oversatt av: Demoze Degefa (om), Espen

Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (m)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Muzaa Akko

Bestemors bananar

✎ Ursula Natula

🔒 Catherine Groenewald

📖 Demoze Degefa

🗣️ oromo / nynorsk

📊 nivå 4

Oddoon akko dansaa dha. Mashiilaa, kaazzava fi boqqollo ofirra qaba. keesaa bayee dansaa kanture muzaa. Akkoo akakile bayee qaabatulle ana akka sirritti najalatu nanbeeka. Ana yeroo bayee gara mana isheeti naaferiti. Icciti xinnos natti himitee jirti. Iciittin tokko garu nijira kan isheen natti hinhimini. innis;" Muzaa akka issa argatudha."

...

Kjøkkenhagen til bestemor var full av durra, hirse og maniok. Men best av alt var bananane. Sjølv om bestemor hadde mange barneborn, visste eg i all løyndom at eg var favoritten hennar. Ho inviterte meg ofte heim til seg. Ho fortalde meg òg små løyndomar. Men det var éin løyndom ho ikkje delte med meg: kor ho mogna bananane.

Galgaltu guyyaa sana abbaa, harmee kotifi akko kotinin wamame. Malif akka ta'e bareen ture. Galgala sana yeroon rafu lammata akkan waantokko illee hinhanne bareen nama tokko irrayu.

...

Seinare den kvelden sende mor, far og bestemor bod etter meg. Eg visste kvifor. Då eg la meg til å sova den natta, visste eg at eg ikkje kunne stela igjen, ikkje frå bestemor, ikkje frå foreldra mine, og definitivt ikkje frå nokon andre.

Gaftokko kiraata gudda tokko mana akko kiya duratin arge. Yeroon fayidaa isaa gafadhu, deebiin isheedha; "kiraata falfalati," nanajette. Kiraata sanati anna balaa muzaa bayee tu ture. Waansa baruun barbadee, "Akko balli kun maisigodhaa?" jedheen gafadhe. Deebin ani argadhe: "Isaan kun balaa falfalati."

...

Ein dag sag eg ei stor strækorg som stod plassert utanfor huset til bestemor. Da eg spurde kva ho var meint for, fekk eg svaret: "Det er den magiske korga mi." Ved sida av korga var det fleire bananblad som bestemor snudde frå tid til annan. Eg var nysgjerrig: "Kva brukar du blada til, bestemor?" spurde eg. Det einaste svaret eg fekk, var: "Dei er dei magiske blada mine."

Gyyaan itti aanu gyyaa gaba'a ture. Akkon ganamaan kaate. Yeroo hundaa muzaa nilchaatafi kazava gara gabbati kessitee gurgurti. Gyyaa sana ishee argudhaf himuddamne. Garu ishee malee yeroo bayee jirachu hindanda'u.

...

Neste dag var det marknadsdag. Bestemor stod tidleg opp. Ho tok alltid med modne bananar og manioke for å selja på marknaden. Eg skunda meg ikkje for å vitja henne den dagen. Men eg kunne ikkje vika unna henne veldig lenge.

Akko, muzaa, bala muzaa, fi Kircaata magraa ilaalu bayee gemechisaadha. Garu akkon wabalesse jennan gara harmee koti na'ergite." Akko me yeroo ati qophesitu ya ilaalu...." "Dubbi namani sinjedhu dhagahi akkan ani sinjedhe godhi" Jete didde akkon. Anis figeen demee.

...

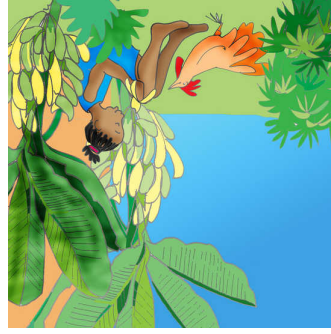
Det var så interessant å sjå på bestemor, bananane, bananblada og den store stråkorga. Men bestemor sende meg av garde til mamma for eit ærend. "Bestemor, ver så snill, la meg få sjå på medan du førebur ..." "Ikkje ver så sta, jenta mi, gjer det du har vorte bede om", insisterte ho. Eg sprang av garde.

Guyyaa itti aanu yeroo akkoon oddo kessa hojjattu, ani suuts jedheen, muzaa fudheen quchisee. Hundi isaanitu bilchataniru. Afaraan isaani fudheen sokkee. Suuta jedhe gara balbalaa deemurree sagalee akko nanadhagah ture. Akkuma ta'eeti muzaa dhoksee gara allati gadi bahee.

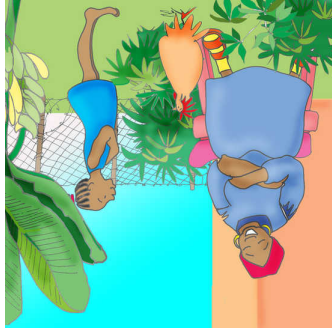
...

Neste dag medan bestemor var i kjøkkenhagen og plukka grønsaker, sneik eg meg inn og titta på bananane. Nesten alle var modne. Eg kunne ikkje la vera å ta ein klase med fire. I det eg lista meg mot døra, hørde eg bestemor hosta utanfor. Eg rekte så vidt å gøyma bananane under kjolen og gjekk forbi henne.

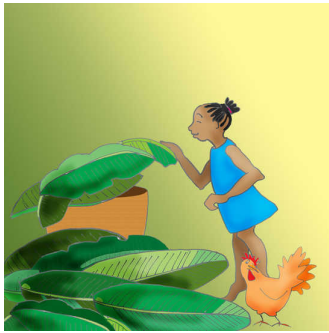
Guyaa itti aanu yeroo akko harmee koo ilaalu dhufte,
 gara mana ishee figeen akka muzaan suni bilchatee
 ilaale. Muzaan bilchaate bayeen argee. Tokko fundheen
 wandaboo ko kessa kayyadhe. Egan kircaata uffisee
 gara alaa bahen muzaa nyaadhe. Bayee mi'aawaa ture.
 ...

Neste dag, då bestemor kom for å vitja mor mi, skunda
 eg meg av garde til huset hennar for å sjekka bananane
 ein gong til. Det var ein klase veldig modne bananar der.
 Eg tok ein og gøynde den i kjolen min. Etter at eg hadde
 dekt korga, gjekk eg bak huset og åt den fort. Det var
 den søtaste bananen eg nokosinne hadde smakt.

Yeroon deb'uu akkon ala gofaa ishee techi. "Akko
 kircaani esssa, muzuni ho?" Deebin ishee garu, "Hundi
 isani lafa fafala kiyya jiran." Bayee nama aarsa.
 ...

Då eg kom tilbake, sat bestemor utanfor, men med
 verken korga eller bananane. "Bestemor, kor er korga,
 kor er bananane, og kor ..." Men det einaste svaret eg
 fekk, var: "Dei er på den magiske staden min." Det var så
 skuffande!

Guyyaa lama booda akkon ulee ishee mana cisiicha isheeti akkan fidhuf nagafate. Akkuman mana seenen foliin muzaa bilchaata na hawwate. Gara boroo kessa immo Kircaani marga akko kootii nimuldhata. Uffata halkani duloomadha maramee jira. Olkaseen folii hawwataa sana dhamdhamee.

...

To dagar seinare bad bestemor meg om å henta stokken hennar frå soverommet. Så snart eg opna døra, vart eg møtt av den sterke lukta av modne bananar. I det neste rommet var den store magiske stråkorga til bestemor. Han var godt gøymd av eit gammalt teppe. Eg løfta det og lukta på den vedunderlege angen.

Sagaleen akko kiyya nanaasise yeroo isheen “Mala gootaa,” nanajete. “Dafi ulee sana nafidi,” nanjete. Anis dafeen ulee ishee fidef. “Maf kolfitaa” jette nagafate. Gaffin ishee akkan wa’ee falfal ishee kananti akkan kolfuu nayadachisee.

...

Stemma til bestemor skremde meg då ho ropte: “Kva held du på med?” “Skund deg og ta med stokken.” Eg skunda meg ut med stokken hennar. “Kva er det du smiler for?” spurde bestemor. Spørsmålet hennar fekk meg til å innsjå at eg enno smilte over oppdaginga av den magiske staden hennar.